

6

1993

ISSN 0132-6015

ქართული
ლიტერატურა

ავს თუ ავი არ ვუნტდო,
კარგს სახულად რა დავარქო?

საბიროსა და იუმორის ჟურნალი

36
1993/2

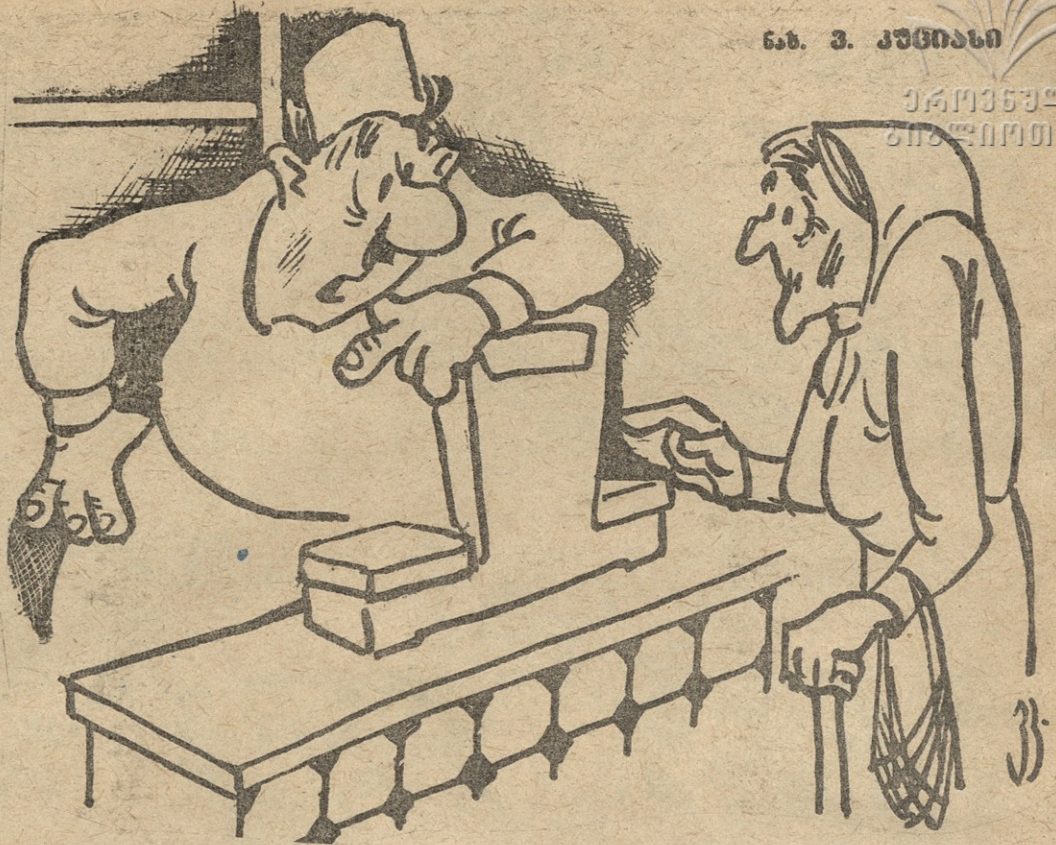
საბირო

— თქვენი ცხოვრების მიზანი?
— კაი ჰაზა, კაი სმა და კაი ცხოვრება.

ნა. ა. ლოლუასი
ფეხ. მ. სიხარულიძისა

სანთელი დავანთე, ეგებ თქვენს მაღაზიაში ხურ-
სათი განხდებ.
— დედიჯან, სანთელი ხად იშოვე?

სანთელი დავანთე, ეგებ თქვენს მაღაზიაში ხურსათი განხდებ?

მასწავლებელს წელს რესპუბლიკაში გამოვლენილია მე-
ქრთამეობის მხოლოდ 3 ფაქტი (!). თუ ასე ვფიქრებთ
განვარძლებთ ბრძოლა ამ ზნეობრივ სიმახინჯესთან, წელს
აღმათ აღარც ერთი კორუპციონული ელემენტი აღარ
გვეყოლება და გავალთ პირველ ადგილზე მსოფლიოში.

საქანასანულ ორ წელიწადში ე.წ. ღინის წესით
საქართველოში გაასამართლეს და ჩაქოლეს 37 ადამიანი.
აშშ-ს მიუჭარავს ჩვენთან შედარებით!

სამართლიანად პარლამენტართა სიაში
ირიცხება დეპუტატი, რომელიც არცერთხელ არ დასწრე-
ბია პარლამენტის სხდომას. პარლამენტი და „მკვდარი
პარლამენტი“ ამის პრეცედენტს ვერ ნახავენ მსოფლიოში.

რესპუბლიკის სახელმწიფო სესხის ობლი-
გაციების გათამაშების მოგებათა პირველ ოფიციალურ
ცხრილში, რომელიც პრესაში გამოქვეყნდა, დაშვებულ
იქნა 5 შეცდომა. ნომრები ოპერატიულად, მორე დღეზე
„დააზუსტეს“. მისამართშეცვლილი მოგებების სურათი

თანხამ შეადგინა 725.000 მანეთი. 5 ინფარქტი — ასეთია
შედეგი!

საბაზრო ეკონომიკისა და მოვასხენო, გაბაზრებული ეკონომიკა კი ნაღდად გვაქვს. სოციალისტური სინამდვილე შეიცვა- ლა სოციალური სიმახინჯით. ტრიბუნაზე ზშირად დვას, მაგრამ ტრი- ბუნი არ არის. მდიდრდება ქართული ენა, ამასწინათ ყური მოვკარი სიტყვას — ჭკუათხელისუფლება. ძალაში დასუფთავებას თავი მიახნებს და ჯიბეების დასუფთავებას მიჰყვებს ხელი. ჩვენ შამპანური შამპუნივით იყენებს ქაფს. კაპიკიანი კოლოფი ასანთი დღეს 5 მანე- თია, ფასმა ხუთასჯერ იმატა, ზოგი კაცის ფასი კი ისევ კაიკია. კასურად მითხარი ჩენი „მწკანეები“ გირჩენია, თუ ამერიკული „მწკანეები“? ჩვენისთანა ბედნიერი, განა არის სადმე კრა?

ქართული გენერაციული

ბათუმის ახალ რუბრიკას — „მართალი
კაცის დიდილი“.

ახალი რუბრიკის მიზანია, გადავარჩინოთ და ხალხს
დაეუბრუნოთ ქართული იუმორი, ეროვნული საუნჯე,
ყოველდღიურად რომ იქმნება და გვეკარგება. აქ დაი-
ბეჭდება არა გამოგონილი, ანეკდოტური მასალები, არა-
შეღ ნამდვილი ამბები — იუმორისტული ეპიზოდები ჩვე-
ნი ხალხის ყოფა-ცხოვრებიდან, ხალხური ზუმრობები,
ნაკვესები, სატირული გამოთქმები და ა. შ.

შკითხვებებს ვთხოვთ, მოგვაწოდონ ამგვარი მასალები
ქვემოთ ვაჭვევენთ ბრძინს დარჩინას მიერ ოზურ-
გეთის რაიონში ჩაწერილ ნიმუშებს.

სილაურში კოლმეურნეობის ახალგაზრდა
ბრიგადირები უფროსებისაგან ფარულად დიდინებდნენ:
„ვენაცვალე ჩაის გამჩენს, არ ვმუშაობთ, მაინც გვარჩენს!“

სილაურელ პროკოფი დარჩიას გულნატკენი
ვეუბნები:

— პროკოფი ბიძია, რა არის ეს, თმა სულ გაგეთ-
რება!..

— არა უშავს, ბიძია, ბოლოს გაშავება იცის! — „მა-
ჩმედებს“ იგი.

ოზურბათში წვეულებაზე დომი ჩამოატა-
რეს და მიშა დობორჯგინიძესაც შესთავაზეს.

— გაწი, ბიძია, იქით, სადა მაქვს მაგის კბილი —
იუარა მიშამ.

იმხანად, როცა გივის უფროსმა ძმამ — მიშა ან-
დლულაძემ თბილისის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი
დაამთავრა და სოფელში ბრიგადირის ადგილიც ვერ
იშრვა, მან, როგორც ძიმიოთის სიმღერისა და ცეკვის
გუნდის წევრმა, ბალტიისპირეთის ქალაქები ცეკვით შე-
მოიარა. შინ დაბრუნებისას თქვა:

— აწი ბალიშზე თავი კი არა, ფეხები უნდა დავდო!

კივითელ ვენერა ანდლულაძეს მოზუცებულო-
ბის გამო მუხლებმა უმტყუნა და ავტობუსში ასვლა ვერ
შეძლო. მაშინვე ხელი შეაშველეს და, რომ ამგვადათ,
„იბტიბარი არ გაიტეხა“ და ჩაილაპარაკა:

— დასწვევლოს ღმერთმა მოდა და ამ ვიწრო კაბების
მომგონი!

ვენერას გრძელი, ფაშფაშა, ვახუნებული შავი კაბა
იცვა.

— რას ერჩი, ძმაო, საგზაო სამსახურს — გზა ვერ
გააკეთებ, მარა გამაფრთხილებელი ნიშნები ზომ მაინც
დაგვიდგეს, ეგან საქმეა!

გამოიცილა კვლავ ფილა
 თმენის, იმედის
 და ჩემს სატკივარს ქვების გამწვანო
 სხვაგან მიღენის. გიგლიორთიქს

ვინ მომანჩა მე ის რიტმი,
 რად არ შესწვისა,
 განა მისხალი მაინც სცხია
 ვინმე შესწისა?

კვლავ აიწყვიტა მიკროფონმა,
 ტაშტუში დასცხეს,
 ღვინოზე მეტად კვლავ „შალახო“
 მოსწყურდათ კაცებს.

გადაიქანცა პატარძალი
 თვალების ქაჩვით,
 ფულდაფულ ვუვერაჟთ და გულდაგულ
 ხელებში ვანრით.

კვლავ „მუსიკოსმა“, რაც შეეძლო,
 პანგი მოღრიცა,
 „ტანო-ტატანოც“ ჩაითრია,
 ტანი მორგვისა...

ნუ მეძალეებით, ნულარ მიწვევთ,
 ღმერთმა დალაზვროს, —
 მე ვერ ვიცეკვებ, არ ვიცეკვებ
 თქვენთან „შალახოს“!

ზაზა კაციანაშვილი

ნუ მეძალეებით, ნულარ მიწვევთ,
 ღმერთმა დალაზვროს, —
 მე ვერ ვიცეკვებ, არ ვიცეკვებ
 თქვენთან „შალახოს“!

გადამღებია თუმც დარბაზის
 როკვა-დანდალი,
 სხვისთვის ეს დარი ჩემთვის უფრო
 არის აუღარი!

მე ახლაც ვითვლი შოთას ლექსით
 გაწყობილ მზითვებს,
 თვალი ვერ გუობს მაგ საფულედ
 დაკვანწულ თითებს!

ჩაიფრიალა პატარძალმა
 და უცებ... ბუქნი,
 შეძახილების, შეკივლების
 ბული და ბუქი.

წახვედი, ქართული ცეკვაჲ, პანგო,
 შე მზის ისარო,
 მართლა სულდიდო, სულკალმაზო,
 მართლა მისანო!

რა გწადის? — გენის სიღიადე
 „ტუშით“ დამარხო?
 როდემდე უნდა მოიშახო,
 მოიშალახო?!

ვაი, „დავლურო“, შენს სიღინჯეს
 დღეს ვინდა იძენს,
 ყიფინით უკვე მიუნგრის
 მუხლები სიძეს.

გადაიფერდა თავთან ერთად
 უკვე ფეხიცა,
 და როკავს, როკავს ქალიც, კაციც,
 ბავშვიც, ბერიცა.

— ქალი, ხანამ „თურქული“ არ შეგეყრება, არ მოეშ-
 ვები თურქეთში წაწახ?

ნა. ზ. კაციანაშვილისა

სამსახური

ნიუფი!

თითქმის ყველა ქვეყანაში არსებობს ქალაქი, იუმორის დედაქალაქის პრეტენზიას რომ აცხადებს. ბულგარეთში ასეთი ქალაქი არის გაბროვო, შოტლანდიაში — აბერდინი, უკრაინაში — ოლეხა... რაც შეეხება კანადელ ხუმარებს, მათ ნიუფაუნდლენდის მთელი პროვინცია დაიპყრეს. ნიუფი ნიუფაუნდლენდის მკვიდრს ნიშნავს. ნიუფი ბუნწი, საზრიანი და კვიშატი ადამიანია, რომელიც მთავარ მოქმედ პირსა და მრავალრიცხოვანი ხუმრობების სამიზნე ფიგურას წარმოადგენს.

ნიუფის სიცილი, უპირველეს ყოვლისა, თვით მის საწინააღმდეგოდ არის მიმართული. ხოლო ადამიანი, რომელსაც შესწევს უნარი, რომ თავის თავზე იცინოს, ყოველთვის იწვევს გარემოცვას სიმპათიებს. ალბათ ამიტომაც აფასებენ კანადაში ნიუფაუნდლენდის თავისებურ იუმორს.

კანადაში რეგულარულად, ბობი ტალკის უცვლელი რედაქციით, გამოდის „ნიუფის ხუმრობების“ მცირე კრებულები.

„ნიუფის ხუმრობების“ ცალკეული კრებულის სატიტულო ფურცლებს შემდეგი წარწერა აქვს: „ეს წიგნი დაბეჭდილია არა იმიტომ, რომ ნიუფაუნდლენდის მკვიდრთათვის დაგეცინათ, არამედ იმიტომ, რომ ყველამ დაინახოს, თუ როგორ იციან მათ ხუმრობა და სიცილი“.

მოდით და, ჩვენც გავუმზავროთ შორეული ნიუფაუნდლენდის პროვინციაში და მის მცხოვრებლებთან ერთად გულიანად ვიცინოთ!

ნიუფის ხუმრობები ავტომობილის კარები მოეკიდა და უდაბნოში დაეხეტებოდა. მის შესახვედრად შეორე ნიუფი მოდის: — ახალგაზრდავ, ეგ კარები რომ მოეკიდებოდა ხუმრობებზე, არა გცხელა? — ეკითხება იგი. — არა, — უპასუხებს პირველი ნიუფი, — ნუთუ ვერ ხედავ, ქარსარიდი რომ გადებული მაქვს!

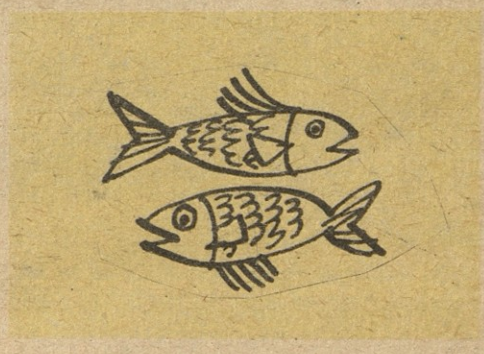
ერთი ნიუფაუნდლენდე ქალს 18 შვილი ჰყავდა. როგორღაც ერთხელ ერთი პატარა ბავშვი ფისიან კასრში ჩავარდა. ქალმა ქმარს დაუძახა და უთხრა: — სანამ ბავშვს გავწმენდდეთ, იქნებ უკეთესი იყოს, სხვა ბავშვი გავაჩინოთ?

ქმარი: — დღეს საღამოს გვიან დავბრუნდები!..
ცოლი: — ბერედა, შეიძლება შენს სიტყვებს ვუწოდო?

ერთი ნიუფი ქალაქში დადიოდა და ყველგან ვადამწვარ ნათურებს ავროვებდა. იგი ირწმუნებოდა, რომ ფოტოსახელოსნოს ხსნიდა და ნათურები ბნელი ოთახისათვის ესაჭიროებოდა.

კოლაჯში სწავლის პერიოდში ნიუფიმ მშობლებს წერილი მისწერა, რომელშიც იგი ატყობინებდა, რომ სტუდენტურ სპექტაკლში მას 25 წლის დაქორწინებული მამაკაცის როლი უნდა ეთამაშა. მამის საპასუხო წერილში ასეთი ფრაზა იყო: „არ იღარდო, შვილო! დარწმუნებული ვარ, ოდესმე სიტყვიან როლსაც მოგცემენ!“

— თუ გამოვცანი, რამდენი თევზია შენს ჩანთაში, მაშინ ერთ ცალს მარუქებ?
— თუ გამოიცნობ, რამდენი თევზია ჩემს ჩანთაში, მაშინ ორივეს შენ მოგცემ!

ნიუფი ჰყვება, რომ მას „ელექტრული ახალი წელი“ ჰქონდა. კერბოდ, მისმა მეუღლემ საჩუქრად ელექტრული ღუმელი, თვითონ მან — ელექტრული რკინიგზა, ხოლო მისმა ძმამ, რომელიც შეერთებულ შტატებში ცხოვრობდა, ელექტრული სკამი მიიღო!..

ერთმა ნიუფმა შენიშნა: — ცოლი არასოდეს გააკრიტიკოთ, რადგან ნაკლოვანებებმა, რომელთაც თქვენ მასში აღმოაჩინეთ, შესაძლოა შეუშალა ქალს ხელი, რომ უკეთესი ქმარი შეერჩია!

ნიუფაუნდლენდის შრომის ბირჟაზე ასეთი წარწერა ჰკიდია: „შენს თავს ცუდად ნუ შეაფასებ. ამას ჩვენ თვითონ გავააკეთებთ!“

ნიუფაუნდლენდში ამბობენ: ბოლოს იცინის ის, ვინც ხუმრობა თავიდანვე ვერ გაიგო!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სიზმრები ასსსა

დღეს უამრავი წიგნი იბეჭდება ათასგვარი პოროსკოპის, წინასწარმეტყველებისა თუ სიზმრების ასხნის შესახებ და ზოგიერთებიც თავიანთი ბედ-იღბლის გამოცნობას სწორედ ამ წიგნებით ცდილობენ.

მეც მინდა დავეხმარო მათ და გავაცნო სიზმრების ასხნის უცნობი ვარიანტი, რომელიც ბებიანებისეულ ძველ სკივრში აღმოვაჩინე.

მაშ ასე, გათავაზობთ რამდენიმე სიზმრის ასხნას.

სიზმარში ვირი ნახო — შვილი ინსტიტუტიდან გავირიცხონ!

ბულა ან ხარირემი ნახო — ცოლი თურქეთში გაამგზავრო!

კატა ნახო — თქვენს საცხოვრებელ კორპუსში სანეპიდსადგურის თანამშრომელი მოვიდეს!

ბუ ან ჭოტი ნახო — ბინის პრივატიზაციის საქმე დაამთავრო!

კოდალა ნახო — ცხვირის ოპერაცია გაიკეთო!

ვეფხვი ნახო — სიდედრი გესტუმროს!

ღორი ნახო — უზომოდ ღვინის სმა მოგიწიოს!

ძროხა ნახო — მდიდარი საყვარელი გაიჩინო!

კუ ან ლოკოკინა ნახო — თელავის მატარებლით იმგზავრო!

თუთიყუში ნახო — რადიომ ზმა ამოიღოს!

ბაყაყი ნახო — მეზობელმა ზედა სართულიდან წყალი ჩამოგასხას!

ცხვარი ნახო — პურის გამყიდველმა ზურდა დაგიბრუნოს!

ძალღი ნახო — მაღაზიაში ძველები მოიტანონ გასაყიდად!

მიქელ-გაბრიელი ნახო — (ნუ გეშინია, კარგი ნიშანია!) მაღაზიაში ცელი ან ნამგალი იშოვო!

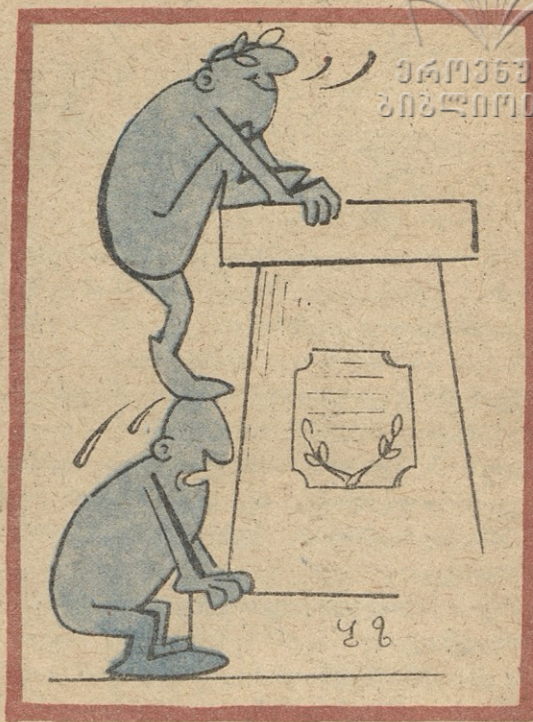
აბა, დაშე მშვიდობისა! ტკბილ ძილსა და კარგი სიზმრების ნახვას გისურვებთ!

ილო მუნაჩიშვილი

უსიტყვოდ

ნა. ზ. ვიპოულაშვილისა

უსიტყვოდ

სიზმრები

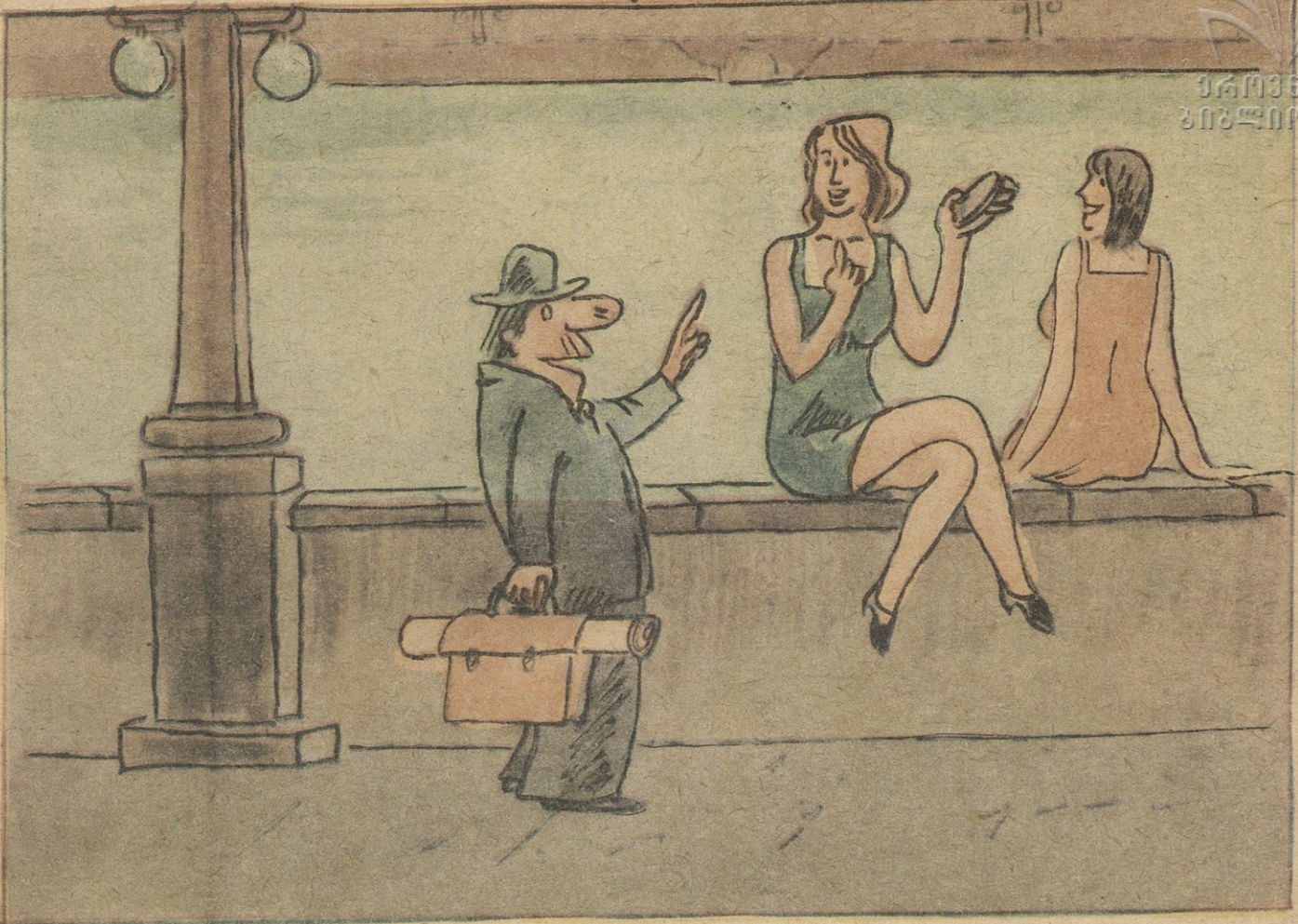
ლიტერატურის ოქროს კარავი
ვისთვის — ლუკმაა, ვისთვის — პობია!
მწერალი გერქვას, საქმე არ არი,
მწერალი იყო — ბევრად ჯობია!

დავით ჯანელიძე

სამაკულატურო

„რჩეული“ „ერთობეული“!
ტირად კვლავაც მატულობს..
სუბერედით თაროს ამშვენებს
წიგნი... სამაკულატურო..

გიორგი დანელია

— ვენერიული სნეულებებით დაავადებულთა რაოდენობით რესპუბლიკა პირველ ადგილზე რომ გავიდეს ერთი კაცი-ღა გვაკლია და აბა, შენ იცი!

ნახ. შ. აბაშიძისა

შალვა ნუსყუჩიძის თქმობა

ერთი მეცნიერის შესახებ შალვას უთბრებს რექტორად გამოდგება, მაგრამ არაფრის გამკეთებელიაო.

— არა უშავს, კრუსი, რომელსაც კვერცხებზე დახვამენ, არაფერს აკეთებს, მაგრამ წიწილებს ჩეკსო, — უპასუხა შალვამ.

პროფესორმა სტუდენტებს განუცხადა: სემინარს განვაგრძობთ სვალ, ნახადილევსო.

— რომელ საათზე ვისადილოთ? — შეეკითხა შალვა.

შალვას ქკითხეს: თქვენ მტერიც გყავთ და მეგობარიც, როგორი ურთიერთობა გაქვთ მათთან?

— ორივესი შეხმარებიანი მეგობრებს უვსმენ, მტრებს ვივენებ ღრეკაბოკად, — უპასუხა შალვამ.

უნივერსიტეტში კონტრაქტევენინის წინააღმდეგ გამართულ კრებაზე სიტყვით გამოვიდა შალვა. ერთმა ახალგაზრდა მეცნიერმა მას რეპლიკა მისცა, ნაკლებად იცნობ მარქსიზმსო.

— მე მაშინ ვიცნობდი მარქსიზმს, როცა შენ პროტოპლანზმაც კი არ იყავიო, — უპასუხა შალვამ.

შალვამ სხვადასხვა დროს მრავალ ასპირანტს მეცნიერულ ხელმძღვანელობას უწევდა. ერთხელ ერთი მათგანის შესახებ ჰკითხეს: როგორ მოგწონსო.

— ფქვილის ანაცერზე უარესი არ არისო, — უპასუხა შალვამ.

